

има ли хляб? Повече няма да ти дам риба да продаваш!

– Абе, тате! Само още Веднъж ми дай!

Не давал бащата. Той плачел.

– Един син имам.

И му дал пак една риба. Отишъл.

– Риба-а! Риба-а!

Опаа! Дошла друга жена.

– Колко е тая риба?

– Дигай баджака!

Една черна точка видял. Дал ѝ рибата. Отишъл си.

Царят казал: „Който познае нишана, ще ми стане зет“.

Добре, ама той казал на баща си:

– Ще взема да ида.

– Ти знаеш ли, бе?

– Знам.

– Отиди де! Защо да не идеш?

Станал и отишъл. Един казал: „Кракът ти е голям“. Друг казал:

„Кракът ти е крив“. Трети казал: „Кракът ти е изгорен“.

Той казал:

– Царю, аз знам къде е нейният нишан.

– Какъв е нейният нишан, бе?

– Горе на крака има черна бенка.

– Ей! Браво!

Станал царят и пак казва:

– Ако ми изпълниш желанието, ще ми станеш зет. Ако не, ще ти отрежа Врата.

– Какво желание?

– Ще ти дам зайци – да ги пасеш. Ха си изгубил един, прави си му сметка.

Той какво да прави. Отива при баща си. Плаче: „Така е работата, така е работата“.

– Еее, сине, ще отидеш при майка си край морето. Там, където е майка ти, там има едно дърво. Ще плачеш, ще плачеш, майка ти ще дойде и ще ти каже.

Отишъл. Излезнала майка му.

– Защо плачеш, сине?

– Мамо, ще стана на царя зет. Даде ми едни зайци да паса. Ако загубя един, ще ми отреже Врата.

– Е, сине! Отиди и си отрежи там две пръчки. Ще отидеш при